

....en de boom groeit naar het Licht

Dominicus Evenardus Ketelaar

Sneek, 28 september 1938

Emmeloord, 5 december 219

Op donderdag 5 december overleed Dominicus Evenardus Ketelaar in Emmeloord in de leeftijd van 81 jaar. 35 jaar lang was hij pastor van de H.Michaëlparchie in Emmeloord. Dominicus Ketelaar werd geboren op 28 september 1938 te Sneek en groeide op in de ouderlijke boerderij in Nijhuizum. Dominicus was de jongste in een gezin van 6 kinderen. Al op vroege leeftijd, in 1944, overleed zijn vader. Als 11-jarige jongen ging Dominicus naar het klein-seminarie om zich voor te bereiden op het priesterschap. Na zijn studies aan de seminaries van Apeldoorn, Dijnseburg en Rijsenburg werd hij op 17 juli 1965 door mgr. P.A.Nierman, in de kerk van de H.Werenfridus te Workum, tot priester gewijd voor het bisdom Groningen. Na zijn wijding werd hij benoemd tot kapelaan in de H.Mattheusparochie te Joure. Daarnaast zette hij zich in voor het jeugd- en jongerenpastoraat en het recreatiepastoraat. In 1970 werd Dominicus Ketelaar, naast pastor W.Wiggers, benoemd in de H.Michaëlparchie te Emmeloord. Zij vervingen pastoor Rientjes en pastoor Koopmans die in het najaar van 1969 bij een noodlottig ongeluk op de Kamperweg waren verongelukt, nu 50 jaar geleden. Vanuit Joure kwam Dora Huitema met hem mee. Tot aan haar dood in 1994 zou Dominicus in haar een trouwe huisgenote vinden.

Dominicus priesterwijding vond plaats tijdens het Tweede Vaticaans Concilie. Als gelovige en priester was hij een leven lang vervuld van de idealen van deze mondiale kerkvergadering. Dat de leken een belangrijker plek moesten krijgen binnen het kerkelijk leven was Dominicus uit het hart gegrepen. Met een geweldige energie, creativiteit en godsvertrouwen heeft hij hiervoor zijn beste krachten gegeven. Maar zijn aandacht ging ook uit naar een brede groep van mensen buiten de R.K. gemeenschap. In de verschillende oecumenische contacten heeft hij het verlangen van Christus *'opdat zij allen één mogen zijn'* metterdaad een gezicht gegeven. Met anderen stond hij aan de wieg van de *'Terminale Thuishulp Noordoostpolder en Urk'*. Zo kwam zijn bijzondere aandacht voor zieken en stervenden aan het licht. Aan collegialiteit hechtte Dominicus een grote waarde in het bijzonder in het bijzonder die met nieuwe beroepskrachten in de kerk; pastoraal werkers en werksters. In 1980 stond hij aan de wieg van de Diocesane Vereniging voor Pastoraal Werkers. Hij was de eerste voorzitter van deze 'vakbond' voor priesters en pastoraal werkers.

Met zijn familie heeft Dominicus een goede band weten te houden. Wanneer het in zijn drukke pastoraat mogelijk was zocht hij hen op. Hij genoot van de weidsheid van het Friese platteland, haar meren en bijzondere luchten. Dit was voor Dominicus een leven lang 'It Heitelân'. Tot op hoge leeftijd heeft Dominicus zijn moeder in zijn leven mogen hebben. In 1991 overleed zij in de gezegende leeftijd van 98 jaar. Een bijzonder moeilijke tijd brak aan toen, tijdens een reis naar Rome, Dora ziek bleek te zijn. De pastorie werd zo ingericht dat Dominicus voor Dora kon blijven zorgen. Op 3 mei 1994 moest Dominicus, na 29 jaar, zijn huisgenote in Gods handen neerleggen.

In het weekend van 2 en 3 juli 2005 vierde Dominicus Ketelaar zijn 35-jarig jubileum als pastor van de parochie te Emmeloord. Dit moment markeerde tegelijkertijd het begin van zijn emeritaat. Nog twee jaar heeft hij het herderschap van Emmeloord waargenomen totdat zijn opvolger kwam. Maar rusten deed hij niet. Als priester-assistent heeft nog een aantal jaren de parochies van zuid-oost Groningen en zuid-oost Drenthe gediend. In de laatste periode van zijn leven moest Dominicus' gezondheid verschillende tegenslagen verduren. Zeker in de laatste jaren had hij steeds meer zorg nodig. En die liefdevolle zorg en aandacht mocht hij ontvangen van hen voor wie hij, in betere tijden, zorg had gehad. En zo hebben familieleden, vrienden en parochianen hem die laatste jaren gedragen.

Op 26 november heeft Dominicus vol overgave het Sacrament van de Zieken mogen ontvangen. In zijn priesterleven heeft hij hiermee ontelbare parochianen Gods liefde en genezing laten ervaren. Nu mocht hij zelf hierin de kracht ontvangen om de laatste etappe van zijn aardse pelgrimstocht leven te gaan. Aan zijn levenslange reis kwam op donderdag 5 december een einde. In de dagen voor zijn uitvaart hebben velen van hem afscheid genomen in zijn H.Michaëlkerk. Vanuit die kerk vond op woensdag 11 december de Eucharistieviering ten Afscheid plaats. Aansluitend hebben we hem aan de aarde toevertrouwd in het geloof dat God zijn leven tot volheid zal brengen.